

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Derfor har man ingen Sikkerhed, thi man ved ikke, om de flere, der ville købe 14-Dages Kort, ikke ere Folk, der for Øjeblikket bruge de dyrere Enkeltbilletter.

Hyller: I det Forslag, der indeholder Lønningsbestemmelser vedrørende Hæren, findes der Lønningsregler for en Del under Ingeniørkorpsets Bygningsvæsen fast ansatte Haandværkere. Men jeg maa gøre opmærksom paa, at der under Ingeniørdirektionens anden Afdeling Klasse A. findes fast ansatte Haandværkere, som ikke ere anførte i Lovforslaget. Disse Folk ere bleve i høj Grad forundrede over, at de ikke ere komne i Betragtning ved dette Lovforslag. Det er faste Haandværkere, som ere ansatte i Citadellet, Materialgaarden, Søforterne og ved Vestfronten, hvoraf nogle have tjent i indtil 17 Aar, og de mene, at de burde komme med paa Lovforslaget, for at de kunne være paa det rene med, hvilken Stilling de komme til at indtage, og hvilken Lønning de skulle have for Fremtiden. Disse Arbejdere ere i Regelen beskæftigede med Reparationsarbejde, naar der ikke skal iværksættes større Bygningsarbejder.

Men desuden beskæftiges der den største Del af Aaret en Del private Haandværkere paa de nævnte Steder under saadanne Former, at de af mig her nævnte fast ansatte Haandværkere ere Ledere af Arbejdet, og det fremgaar heraf, at disse faste Haandværkere indtage en ret betroet Stilling, ligesom de i Virkeligheden have Ansvaret for det udførte Arbejde. Nu er det saaledes, at de private Arbejdere ere lønede med 50 Øre pr. Time, altsaa ca. 5 Kr. pr. Dag, medens de faste Haandværkere have en betydelig mindre Løn. Jeg vil derfor bede den højtærede Minister sammen med det til sin Tid nedsatte Udvalg om at tage denne Sag under Overvejelse. Jeg kan ikke tro andet, end at det vilde have været rigtigt, at disse faste Haandværkere vare bleve optagne i Lovforslaget, idet jo Værftets Arbejds-mænd og Haandværkere, der indtage den samme Stilling som de Arbejdere ved Hæren, jeg her omtaler, ere bleve optagne paa Forslaget.

Se vi dernæst paa Lovforslaget vedrørende Postvæsenet, medtager man jo under den højeste Lønningssats a. København, Frederiksberg, Hellerup, Charlottenlund og Gentofte. Men maa jeg her gøre opmærksom paa, at Posten for Amager, Kastrup og Dragør ligger under Køben-

havns Overpostmesterembede, og Postbudene have tidligere været lønede i Overensstemmelse med de københavnske Postbudes Lønningsforhold. Efter Lovforslaget her kunde det se ud, som om de kom ind under Lønningsloven for Landpostbude, og dersom dette er Tilfældet, — de ere jo ikke nævnte her i Forslaget om København —, vil deres Løn blive i betydelig Grad forringet, de ville faa adskillige Hundrede Kroner mindre end efter det her foreliggende Lovforslag. Paa disse Postbudes Vegne vil jeg derfor bede den højtærede Minister og Udvalget tage denne Sag under Overvejelse, saa at Dragør og Kastrup komme under København som hidtil, og at Postbudene blive lønede efter den Lønskala, der gælder for København.

Rasmus Hansen: Under Hensyn til de Forudsætninger, der vare til Stede, da den nu afsluttede Lønningskommission blev nedsat, og ligeledes under Hensyn til de økonomiske Forhold, som Udviklingen har medført, tror jeg, vi maa anerkende, at den nedsatte Kommission har udført et godt Arbejde. Jeg ser heller ikke rettere, end at man ogsaa maa anerkende det rigtige i, at Regeringen saa rask og resolut fremkom med disse Forslag, selv om vi kunne se, at de ville medføre store Udgifter for Statskassen. Den sidst vedtagne Lønningslov, der, saa vidt jeg husker, er fra 1903 og altsaa er den nu gældende, kom jo ikke til at virke saa heldigt eller tilfredsstillende, som det den Gang var Forudsætningen, og som det var ønskeligt, og vi have desværre ogsaa set, at den vakte en Del Misfornøjelse, som jeg tror har været noget berettiget, navnlig fordi den ikke nok tog Sigte paa at hjælpe dem, der vare daarligst lønede, altsaa dem, der trængte haardest.

Naar vi nu i Aar skulle til at give Lønningslove saa at sige for alle, mener jeg, at det, det for det første gælder om, er at faa Grundlaget for disse Lønningslove lagt rigtigt, og det lægges rigtigt, naar vi begynde fra den nederste Ende og særlig søge at komme dem til Hjælp, hvis Lønninger ere mindst, og som altsaa trænge haardest. Nu tror jeg ogsaa, at Kommissionen og Regeringen netop have haft Øjet aabent for denne Side af Sagen, og jeg mener, at enhver maa indrømme, at de her foreslaaede Lønninger i det store og hele ere forsvarlige og særlig forsvarlige i den Forstand, at de ere rundelige, vel at mærke sammenholdte med de Løn-